

Beregszászi Harangszó

A Beregszászi Szent Kereszt Plébánia hírlevele

X. évf. 23. szám. SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA
(2020. 06.07.)

OLVASMÁNY Kiv 34, 4b-6. 8-9 SZENTLECKE 2 Kor 13, 11-13

Válasz: *Dicséretre méltó és magasztos örökkön-örökké*

Isten szeretetének megnyilatkozása volt az is, hogy a próféták által kinyilatkoztatást adott és szövetséget kötött A te fesség azonban a Fiú elküldésében valósult meg. Sőt az Atya áldozatul adta őt a bűnökért. Ő annyira Atya, hogy az egyszülött Fiún kívül fogadott gyermekeket is akart, akikkel megoszthatja életét. A Fiú azért jött el, hogy testvérül fogadjon bennünket, s azért küldte el a Szentlecket, hogy kialakítsa bennünk az ő lelkületét. Az üdvrend tehát már itta földön a szentháromsági élet kitarulása.

EVANGÉLIUM Szent János könyvéből (Jn 3, 16-18)

Abban az időben Jézus ezt mondta Nikodémusnak:

Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy általa üdvözüljön a világ. Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, de aki nem hisz, az már ítéletet vont magára, mert nem hitt Isten egyszülött Fiában.

A HÉT SZENTJE

Június 9-én Szent Efrém diakónus és egyháztanítóra emlékezünk. Niszíbiben született 306 körül keresztény családból. Szerpapként hazájában és Edesszában működött, ahol teológiai iskolát alapított. Aszketikus életet élt. Nem szűnt meg prédikálni és könyveket írni kora tévedéseinek cáfolatára. Meghalt 373. június 9-én Edesszában.

Urunk, Istenünk, áraszd szívünkbe Szentlekedet, akinek ihletésére Szent Efrém diakónus ujjongó lélekkel énekelte meg szent titkaidat, és életét egészen a te szolgálatodra szentelte.

BULCSÚI TEMPLOMBÚCSÚ PÜNKÖSD ÜNNEPÉN

A június 1-jén megtartott bulcsúi római katolikus templombúcsú többszörös hálaadást jelentett a helyi hívek számára. A Szentlélek eljövételének ünnepén egyúttal a templom újrászentelésének harmincadik évfordulójára emlékezett meg az egyházközség. A templomot 1960-ban zárták be, majd csak 1990-ben nyithatták ki újra június 4-én, Pünkösöd ünnepén. Az ünnepi szentmise azért is fontos volt a hívek számára, mert a karantén-szabályok szerint március közepe óta először vehettek részt nyilvános szertartáson, noha kis létszámban, mivel a környékbeli hívek még nem zárandokolhattak el Bulcsúba.

A szentmisét Majnek Antal munkácsi megyéspüspök, Mankovics Sándor nagybégányi plébános és Levcsenkó Róbert görögkatolikus lelkész mutatta be.

Majnek Antal püspök szentbeszédében felhívta a figyelmet arra, hogy egy felmérés eredményei szerint egyre kevesebben tudják, hogy mit ünnepelnek pünkösdkor. Ezért arra buzdította a jelenlévőket, hogy fogalmazzák meg maguk számára: milyen szerepet tölt be a Szentlélek életünkben, és miért fontos a pünkösöd. Elmondta, hogy a Szentlélek a Szentháromság legtitokzatosabb személye, mégis a Szentírás szavai szerint tevékenyen részt vesz minden isteni tevékenységben, hiszen az Atya és a Fiú szeretete is a Szentlélek által valósul meg. A harmadik isteni személy ott van a teremtsénel, vagy például Noé történetében: a galamb hozza a jó hírt, de nagyon sok más történetben is fellelhető.

A szentmise végén Molnár Andrea az egyházközség képviselőiben köszönetet mondott Majnek Antalnak a tanításért és buzdításért, valamint a tisztelendő atyáknak, hogy személyes jelenlétükkel megtisztelték a híveket. Mankovics Sándor atyának hálát adott a fáradságos munkáért, a lelkesedéséért, türelméért, majd minden hívőnek megköszönte, hogy hozzájárultak a búcsú megünneplésének a megszervezéséhez.

AZ ÉLET IGÉJE – 2020. JÚNIUS

„Aki befogad titeket, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem.” (Mt 10,40)

Máté evangéliumának ez a fejezete elbeszéli, hogy Jézus hogyan választotta ki a tizenkettőt, és küldte őket, hogy hirdessék az üzenetét.

Egyenként nevezi meg őket, jelezve ezzel, mennyire személyes kapcsolat jött létre a Mesterrel, akit kezdettől fogva követték küldetése folyamán. Ismerték már a stílusát, hogy ő mindenekelőtt a betegek és a bűnösök mellett állt, azok mellett, akiket ördögtől megszállottnak tartottak, a kitaszítottak pártján, akikre rossz szemmel néztek és akiktől inkább távol tartották magukat az emberek. Jézus jelét adta a népe iránti konkrét szeretetének, és csak ezután kezdte hirdetni, hogy közel van az Isten országa.

Az apostolok tehát Jézus nevében kapták a küldetést, az ő „követiként” lépnek fel, és Jézust kell befogadnunk általuk.

A Biblia nagy alakjaihoz nem egyszer maga Isten látogat el, amikor egy váratlan vendéget szívélyesen vendégül látnak.

Korunkban is, főként a kimondottan közösségi szellemű kultúrákban a vendég akkor is szent, ha ismeretlen, és a fő helyre ültetik.

„Aki befogad titeket, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem.”

Jézus tanítani kezdi a tizenkettőt. Meztírláb induljanak útnak, kevés csomaggal: útitársiznya nélkül, kis szütyővel és egyetlen ruhával. Hagyják, hogy vendégnek tekintsék őket, fogadják alázattal mások gondoskodását. Ingyen törődjenek a szegényekkel, és mindenkinek ajándékozzanak békét. Mint Jézus, még a meg nem értés és az üldöztetés közepette is legyenek türelmesek, bízva abban, hogy az Atya szeretete velük van.

Így ha valakinek abban a szerencsében lesz része, hogy találkozik velük, valóban Isten gyengédségét tapasztalhatja meg.

„Aki befogad titeket, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem.”

Minden keresztény megkapta a tanítványok küldetését: először az életükkel, aztán szavakkal tegyenek szelíden tanúságot Isten szeretetéről, akivel maguk is találkoztak. Így lesz ez örömteli valóság sokak, valójában mindenki számára. Isten befogadta őket törekénységük ellenére, ezért lesz az elsődleges tanúságtételük éppen a testvér befogadása.

A mai társadalomban, ahol sokan hajtják a sikert és az önző önállóságot, a keresztények arra vannak meghívva, hogy tanúságot tegyenek a testvériség szépségéről, amelyben felismerjük egymás szükségleteit, és működésbe lép a kölcsönösség.

„Aki befogad titeket, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem.”

Chiara Lubich így írt az evangéliumi befogadásról: „Jézusban a mennyei Atya mindannyiunkra irányuló, teljességgel elfogadó szeretete nyilvánult meg; nekünk is ilyen szeretettel kell tehát fordulnunk a többiek felé. [...] Ezt az igét így elsősorban családunkon, közösségeinken belül, munkahelyi környezetünkben igyekszünk majd élni azzal, hogy kiirtjuk magunkból az ítélezést, a negatív megkülönböztetést, az előítéleteket, a neheztelést, a türelmetlenséget egyik vagy másik felebarátunkkal szemben. Igen könnyen és gyakran beleesünk ezekbe a hibákba, ami miatt nagyon hűvössé válnak és veszélybe kerülnek az emberi kapcsolatok; és megnehezítik, sőt megakadályozzák a kölcsönös szeretet áramlását. [...] A keresztény szeretet alapja a másik ember különbözőségének elfogadása. Ez a kiindulópontja, az első lépcsőfoka a szeretet civilizációjára létrejöttének, a közösségi kultúrának, melynek felépítésére Jézus ma különösképpen is meghív mindannyiunkat.” (Az élet igéje, 1992. december)

BÍRÓ LASZLÓ PÜSPÖK: HA A KERESZT ÖLEL ÁT BENNÜNKET, AKKOR A HATÁROK SEMMIT SEM ÉRNEK

A nemzeti összetartozás napjának előestéjén, június 3-án hagyományos elsőszerdai szentmisét mutatott be Āurčo Zoltán plébános, püspöki helynök a felvidéki, alsóbodoki Esterházy János Zarándokközpont szabadtéri oltáránál. A szentbeszédet hangfelvételtől Bíró László tábori püspök mondta.

Nagyon sok beszédet hallunk a nemzeti összefogásról, általában politikai tartalommal, mintha nemzeti érdeket védenénk csupán. Nagyon immanens módon gondolkodunk róla, a „szeressük

egymást, gyerekek” féle mottóval – fogalmazott Bíró László püspök, hozzátéve: A mai ünnepünkön meg kell emlékeznünk arról, hogy a nemzeti összetartozásunk mögött ott van a szentek közössége.

Bíró püspök számba vette a szent életű 20. századi határon túli magyarokat, Esterházy János mellett – akinek boldoggá avatása a Krakkói Főegyházmegye együttműködésével kezdődhetett meg – emlékezett Scheffler János szatmári püspökre, akinek megölését annak idején Hruscsov járta ki Sztálintól; a munkácsi Romzsa Tódor görögkatolikus püspökre; a nagyváradi Bogdánffy Szilárd püspökre, aki szintén a diktatúra áldozata. Említette a fehér vértanú Márton Áron püspököt, majd Délvidékről a ferences boldoggá avatandókat, akik nem voltak hajlandók otthagyni az akkor alapított kolostorukat és a híveket Újvidéken. Azt mondták: Tudjuk, hogy mi vár ránk, de mi kitartunk itt a nép mellett, amíg ők kitartanak hitük mellett. Így is tettek.

A tábori püspök rajtuk kívül megemlékezett arról a negyven-ezer magyarról is, köztük papokról és civilekről, akiknek „csak annyi volt a bűnük Európa ellen, hogy hűségesek voltak származásukhoz”, s ma is névtelen sírokból fekszenek. Említette a Kárpátaljáról a Gulágra elvezényelt, málenkij robotra ítélt magyarokat is.

„Amikor mindenszentek ünnepét fogjuk megünnepelni, emlékezzünk, sok ilyen magyar van, akik névtelenül tűntek el közülünk, és nem származtathatták tovább az életet és a szeretetet.

Nyugodjanak békében, és legyenek közbenjáróink, mert ők a nemzeti összetartozásnak ma is élő szereplői.”

Arra is rámutatott Bíró László, hogy az anyországi boldogaink is közősek: így Apor Vilmos erdélyi származású győri püspök, Meszlényi Zoltán esztergomi segédpüspök, Salkaházi Sára, Sándor István, Brenner János vagy a hivatalosan még nem boldoggá avatott Mindszenty bíboros, de ugyanígy Batthyány-Strattmann László is, aki nem vértanúja a diktatúrának, de megzenvedte még az első kommünt, a tanácsköztársaságot. A tábori püspök rávilágított: a nemzeti összetartozás nemcsak emberi erőlködés, hanem annak a jele, hogy a Jóisten nagyon mellénk állt.

Bíró László ezután felidézte, hogy amikor a horogkeresztet akarták bevezetni diktatórikusan, Esterházy János csak ennyit mondott a maga bölcsességével, tömör fogalmazásával, fegyelmezett tekintetével: „Van nekünk már keresztünk”. Ugyanis a keresztben látta a megoldását a szétszakitottságnak.

A püspök egy korábbi alsóbodoki Esterházy-megemlékezésen hallotta azt a gondolatot, hogy a keresztnek a vízszintes szára olyan szilárd, amennyire szilárdan gyökerezik bele a talajba a függőleges szár. Az Esterházy-kultusz üzenete épp az, hogy a kereszt vízszintes szára, ami az emberi összetartozást jelenti – miközben az ember hajlik az ellaposított, földhöz ragadt gondolkodásra –, csak úgy tud szilárd lenni, hogyha Krisztusban gyökerezik. „Esterházy János életét a kereszt öleli át 1901–1957-ig, és

ha a kereszt ölel át bennünket, akkor a határok semmit sem érnek, akkor mi össze fogunk tartozni. A kereszt fog megtartani bennünket, ahogy Krisztust is a kereszt tartotta meg.”

Szentbeszédében Bíró László arról is szólt, hogy Esterházy János nemcsak a magyarok között próbálta az egységet építeni. Amikor számtalan politikai áramlat vette őt körül, sokféle próbálkozás volt, hogyan lehetne összefogni Európát, Esterházy a származásából fakadóan közép-európai egységben gondolkodott. (Édesapja révén magyar, édesanyja révén lengyel volt, és Szlovákiában élt, hűségesen ragaszkodva ősei földjéhez.) Esterházy János úgy képzelte el és szolgálta azt az európai egységet, hogy abban a lengyel, a magyar és a szlovák együtt van. Az akkori magyar politikai vezetés felé képviselte a szlovák érdekeket, hogy maradjanak meg a szlovák jogok, többet kapjanak az autonómiánál, mint amit annak idején Csehországtól kaptak.

S képviselte érhetően a magyarok jogát és a lengyel egységet is. Nemcsak hídember volt, hanem próféta: váteszi látással kényszerítette elő azt, amit ma V4-eknek nevezünk.

„Esterházy Jánost politikai törekvése a hitében elmélyítette, világosan látta, hogy Európában nincs más egységesítő erő, mint a kereszténység. Ki-ki a maga felekezetiében élje meg a Krisztushoz való ragaszkodását, és ha keresztények vagyunk, akkor önkéntelenül is dolgozunk mindenféle irredentalizmus, nosztalgiazás nélkül Közép-Európa egységén” – hangsúlyozta a magyar tábori püspök. Bíró László szerint ha Közép-Európa egységét nem tudjuk megőrizni keresztény alapon, akkor a jövőnket semmisítjük meg. „Látjuk azt, hogy az ideológia, ami alternatívaként kínálja magát, nem menti meg Európát; saját pecsenyőjüket sütögetik, de nem építenek. Integráló ereje egyedül a Krisztusban gyökerező életnek van.”

HIRDETÉSEK

+ Júniusban minden szentmise előtt negyed órával a **Jézus szíve litániát imádkozzuk.**

+ Június 7-én **macsolai búcsú.** Az ünnepi szentmise 12:00 - kor kezdődik.

+ Június 21-én 15 órától a **beregszászi római katolikus családok, házaspárok találkozóját** tervezzük szűk körben a templomudvarban. Részvételi szándékukat kérjük jelezni a plébániai irodában.

IGENAPTÁR

Június 7. vasárnap: Szentháromság vasárnapja

Kiv 34,4b-6.8-9 Tób 13 2Kor 13,11-13 Jn 3,16-18

Június 8. hétfő: 10. évközi hét hétfő

1Kir 17,1-6 Zsolt 120 Mt 5,1-12

Választható emléknep : Prágai Szent Ágnes szűz

Június 9. kedd: 10. évközi hét kedd

1Kir 17,7-16 Zsolt 4 Mt 5,13-16

Választható emléknep : Szent Efrém diakónus és egyháztanító

Június 10. szerda: 10. évközi hét szerda

1Kir 18,20-39 Zsolt 15 Mt 5,17-19

Június 11. csütörtök: 10. évközi hét csütörtök

1Kir 18,41-46 Zsolt 64 Mt 5,20-26

Emléknep: Szent Barnabás apostol

Június 12. péntek: 10. évközi hét péntek

1Kir 19,9a.11-16 Zsolt 26 Mt 5,27-32

Június 13. szombat: 10. évközi hét szombat

1Kir 19,19-21 Zsolt 26 Mt 5,33-37

Emléknep: Pádúai Szent Antal áldozópap és egyháztanító

KERESZTELÉS/HÁZASSÁG/TEMETÉS

Keresztelés: Székely Anna – 2020. 06. 07.

Temetés: Margitics László – 2020. 06. 01.

Taracközi Ilona – 2020. 05. 26.

HETI MISEREND

Június 8, hétfő: 08:00 - Beregszász

Június 9, kedd: 17:00 - Beregszász

Június 10, szerda: 08:00 - Beregszász

Június 11, csütörtök: 08:00 - Beregszász

Június 12, péntek: 08:00 - Beregszász

Június 13, szombat: 10:00 - Gut

15:00 - Macsola

17:00 - Beregszász

Június 14, vasárnap: 08:00 - Ardó

10:00 – Beregszász

BEREGSZÁSZI RÓMAI KATOLIKUS SZENT KERESZT PLÉBÁNIA

web:beregszasziplebania.org.ua

Felelős szerkesztő: Bunda Rita

Ukrajna, 90200 Beregszász, Bethlen u. 2.

Tel: +380954982704

e-mail: beregszasziplebania@gmail.com

